

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

เทศบาลเมืองสัทธิบ

อำเภอสัทธิบ จังหวัดชลบุรี

ประกาศเทศบาลเมืองสัตหีบ
เรื่อง การบังคับใช้เทศบัญญัติเทศบาลเมืองสัตหีบ จำนวน ๗ เรื่อง

.....

ด้วยเทศบาลเมืองสัตหีบได้ตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองสัตหีบ จำนวน ๗ เรื่อง โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองสัตหีบ และผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีเรียบร้อยแล้ว ดังนี้

๑. เทศบัญญัติเทศบาลเมืองสัตหีบเรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๖
๒. เทศบัญญัติเทศบาลเมืองสัตหีบเรื่อง การควบคุมการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๖
๓. เทศบัญญัติเทศบาลเมืองสัตหีบเรื่อง การควบคุมสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่
สละอาหาร พ.ศ.๒๕๖๖
๔. เทศบัญญัติเทศบาลเมืองสัตหีบเรื่อง การควบคุมตลาด พ.ศ.๒๕๖๖
๕. เทศบัญญัติเทศบาลเมืองสัตหีบเรื่อง การควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทาง สาธารณะ พ.ศ.๒๕๖๖
๖. เทศบัญญัติเทศบาลเมืองสัตหีบเรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๖
๗. เทศบัญญัติเทศบาลเมืองสัตหีบเรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.๒๕๖๖

เพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ เทศบาลเมืองสัตหีบจึงขอประกาศบังคับใช้เทศบัญญัติจำนวน ๗ เรื่อง ดังกล่าวข้างต้น ในเขตเทศบาลเมืองสัตหีบ หากผู้ใดสนใจสามารถตรวจดูรายละเอียดเกี่ยวกับเทศบัญญัติดังกล่าว ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารเทศบาลเมืองสัตหีบในวันและเวลาราชการ หรือที่ www.sattahipmunicipality.go.th

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายณรงค์ บุญบรรเจิดศรี)
นายกเทศมนตรีเมืองสัตหีบ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลเมืองสตึก
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลเมืองสตึก การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ จึงตราเป็นเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองสัทธิบ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงเทศบัญญัติเมืองสัทธิบว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลเมืองสัทธิบ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลเมืองสัทธิบ และผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองสัทธิบ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองสัทธิบ ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลเมืองสัทธิบแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลเมืองสัทธิบ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๗ บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเป็นเจ้าของสัตว์นั้นรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลเมืองสัทธิบ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองสัทธิบ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสัทธิบโดยเด็ดขาดได้แก่

- (๑) งูพิษและงูที่อาจเกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง
- (๒) ปลาปิรันยา
- (๓) คางคกไฟ
- (๔) นากหญ้า
- (๕) สัตว์ดุร้ายต่างๆ
- (๖) สัตว์มีพิษร้ายอื่นๆ
- (๗) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

(๖.๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทตามที่เทศบาลเมืองสัทธิบทกำหนดโดยเด็ดขาด ดังนี้

๑. พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นเขตพาณิชย์กรรมและเขตประชากรหนาแน่น
๒. พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นประเภทอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมไทย
๓. สถานที่ท่องเที่ยว
๔. ศาสนสถาน โรงเรียน สถานที่ราชการ

(๖.๒) ให้เขตเทศบาลเมืองสัทธิบทเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

๑. ช้าง
๒. ม้า
๓. โค
๔. กระบือ
๕. สุกร
๖. เป็ด
๗. ไก่
๘. สุนัข
๙. แมว
๑๐. จระเข้
๑๑. นก
๑๒. กระต่าย
๑๓. ห่าน

(๖.๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

พื้นที่นอกจากที่ระบุในข้อ (๖.๑) ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทดังต่อไปนี้เกินจำนวนดังนี้

(๑) สุนัข แมว กระต่าย

ตึกแถวหรืออาคารพาณิชย์	พื้นที่ไม่เกิน	๕๐ ตารางวา	เลี้ยงรวมได้ไม่เกิน ๑ ตัว
ทาวน์เฮาส์	พื้นที่ไม่เกิน	๒๐ ตารางวา	เลี้ยงรวมได้ไม่เกิน ๑ ตัว
บ้านเดี่ยว	พื้นที่ไม่เกิน	๕๐ ตารางวา	เลี้ยงรวมได้ไม่เกิน ๒ ตัว
บ้านเดี่ยว	พื้นที่ไม่เกิน	๑๐๐ ตารางวา	เลี้ยงรวมได้ไม่เกิน ๓ ตัว

(๒) เป็ด ไก่ นก ห่าน

ตึกแถวหรืออาคารพาณิชย์	พื้นที่ไม่เกิน	๕๐ ตารางวา	เลี้ยงรวมได้ไม่เกิน ๑ ตัว
ทาวน์เฮาส์	พื้นที่ไม่เกิน	๒๐ ตารางวา	เลี้ยงรวมได้ไม่เกิน ๑ ตัว
บ้านเดี่ยว	พื้นที่ไม่เกิน	๕๐ ตารางวา	เลี้ยงรวมได้ไม่เกิน ๓ ตัว
บ้านเดี่ยว	พื้นที่ไม่เกิน	๑๐๐ ตารางวา	เลี้ยงรวมได้ไม่เกิน ๔ ตัว

(๓) จำนวนสัตว์อื่นนอกจาก (๑) - (๒) ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๔) การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อมลภาวะและเหตุรำคาญ

(๕) พื้นที่เกิน ๑๐๐ ตารางวาขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๖.๔) ในกรณีที่มีการเลี้ยงสัตว์ (๑) และ (๒) รวมกันเกินกว่าที่กำหนด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจพิจารณาและกำหนดจำนวนตามความเหมาะสม

(๖.๕) ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ที่ต้องควบคุม หรือห้ามเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจห้ามเลี้ยงเฉพาะในส่วนหนึ่งส่วนใด หรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองสตึก

ข้อ ๗ ผู้เลี้ยงสัตว์ซึ่งต้องควบคุมการเลี้ยงตามข้อ ๖ (๖.๒) จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์อันเกี่ยวกับสุขลักษณะและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้

(๗.๑) สถานที่ตั้ง

(๑) ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้กับผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง

(๒) ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกันเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะ ทางน้ำสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้น ไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

(๗.๒) อาคารและส่วนประกอบ

(๑) อาคารต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรงมีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้น ๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

(๒) พื้นต้องเป็นพื้นแน่นทำความสะอาดง่ายไม่เฉอะแฉะเว้นแต่การเลี้ยงสุกรพื้นจะต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงเพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

(๓) หลังคาต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควรและมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

(๔) คอกต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

(๕) การระบายอากาศต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

(๗.๓) การสุขาภิบาลทั่วไป

ก. การระบายน้ำ

(๑) รางระบายน้ำ ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

(๒) น้ำทิ้งต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำแหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกชน

ข. การกำจัดมูลสัตว์ ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์ โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

(๑) ถ้ามีการสูบไฟไล่แมลงให้สัตว์ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

(๒) ต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

(๓) การเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายออกไป

นอกสถานที่

(๔) ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ในที่ของตน และต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเสมอ ไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรค

(๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดเป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์

(๗) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคติดคนและโรคสัตว์ติดสัตว์

ค. ปฏิบัติการอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ ๘ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลเมืองสัทธิบ แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือ ต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

กรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลเมืองสัทธิบตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง หรือในอัตราค่าเลี้ยงดูสัตว์ตามเทศบัญญัตินี้

(๑) ช้างเชือกหนึ่งวันละ	๑,๐๐๐ บาท
(๒) ม้า โค กระบือ สุกร จระเข้ ตัวหนึ่งวันละ	๕๐๐ บาท
(๓) สุนัข แมว กระต่าย หรือสัตว์บกสี่เท้าประเภทอื่น ตัวหนึ่งวันละ	๑๕๐ บาท
(๔) สัตว์ปีก และสัตว์ประเภทอื่นใด ตัวหนึ่งวันละ	๑๐๐ บาท

กรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๑๐ ให้นายกเทศมนตรีเมืองสัทธิบ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่..... ๓๐ มี.ค. ๒๕๖๖

ลงชื่อ.....

(นายณรงค์ บุญบรรเจิดศรี)

นายกเทศมนตรีเมืองสัทธิบ

เห็นชอบ

ลงชื่อ.....

(นายรัชชัย ศรีทอง)

ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี